

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2020 r. w Warszawie

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zwrot nadpłaconych składek

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 15 lipca 2019 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od odwołującej się M. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 180,00 złotych (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 19 sierpnia 2019 r. **M. S.**, zastępowana przez pełnomocnika, złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 15 lipca 2019 r. znak: (...) w przedmiocie odmowy zwrotu nienależnie opłaconych składek. Odwołująca zarzuciła skarżonej decyzji:

1. naruszenie art. 48 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez:

a. jego niewłaściwe zastosowanie i dokonanie w dniu 4 grudnia 2018 r. roku bez podstawy prawnej wymiaru składek z urzędu za listopad 2018 r. przyjmując podstawę wymiaru składek wynikające z ostatniej złożonej przez ubezpieczoną deklaracji za październik 2018 r. pomimo, że termin o złożenia deklaracji za listopad 2018 r. w tym dniu nie upłynął;

b. jego niezastosowanie po stwierdzeniu, że ubezpieczona nie złożyła go w obowiązującym ją terminie o dnia 10 grudnia 2018 r. i niedokonanie wymiaru składek z urzędu, mimo że ubezpieczona nie była zwolniona z obowiązku złożenia deklaracji;

2. naruszenie art. 48 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niezastosowanie i nieskorygowanie wymiaru składek za listopad 2018 r. pomimo złożenia przez ubezpieczoną w dniu 28 grudnia 2018 r. prawidłowej deklaracji rozliczeniowej,

3. naruszenie art. 18 ust. 8a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, że dokonany w dniu 4 grudnia 2018 r. wymiar składek z urzędu jest równoznaczny z zadeklarowaniem przez ubezpieczoną podstawy składek wyższej, niż obowiązująca ją najniższa podstawa wymiaru;

4. naruszenie art. 18 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące zakwestionowaniem prawa ubezpieczonej o proporcjonalnego obniżenia w deklaracji korygującej nr 02 za listopad 2018 r. złożonej w dniu 26 stycznia 2019 r. najniższej postawy składek zadeklarowanej w deklaracji złożonej w dniu 28 grudnia 2019 r. w związku z ustaniem obowiązku ubezpieczeń społecznych od 23 listopada 2018 r. na skutek przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku macierzyńskiego;

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, tj.

a. ustalenie, że ubezpieczona w dniach 28 grudnia 2018 r. oraz 25 stycznia 2019 r. złożyła korektę deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za listopada 2018 r. w której zaniżyła postawę wymiaru składek w stosunku do deklaracji rozliczeniowej z dnia

4 grudnia 2018 r. w sytuacji, w której ubezpieczona nie składała żadnej deklaracji rozliczeniowej w dniu 4 grudnia 2018 r., zaś deklaracja złożona w dniu 28 grudnia 2018 r. nie stanowiła korekty deklaracji i była pierwszą deklaracją za listopad

2018 r., skorygowaną następnie deklaracją z 25 listopada 2019 r.;

b. przyjęcie, że dokonany w dniu 4 grudnia 2018 r. wymiar składek z urzędu

w wysokości wynikającej z deklaracji za październik 2018 r. jest równoznaczny

z zadeklarowaniem przez ubezpieczoną postawy składek wyższej, niż obowiązująca ją najniższa podstawa wymiaru składek.

W oparciu o powyższe pełnomocnik ubezpieczonej wniosła o zmianę skarżonej decyzji poprzez orzeczenie zwrotu nadpłaconych składek na ubezpieczenie oraz zasądzenie na rzecz ubezpieczonej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wyjaśniła, że w okresie od lutego

do października 2018 roku deklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 11.107,50 zł i od tak zadeklarowanej podstawy opłacała składki.

W konsekwencji odwołująca nie była zwolniona z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej w rozumieniu art. 47 ust. 2 u.s.u.s. W listopadzie 2018 roku odwołująca zdecydowała się na obniżenie składki do poziomu ustalonego zgodnie z art. 18 ust. 8 u.s.u.s., tj. do kwoty 2.665,80 zł i od tej podstawy opłaciła za ten miesiąc składkę. W dniu 4 grudnia 2018 r. organ rentowy okoni z urzędu wymiaru składek za listopad 2018 roku w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji z październik 2018 r., tj. do kwoty 11.107,50 zł. Deklarację rozliczeniową za listopad 2018 roku odwołująca przekazała w dniu 28 grudnia 2018 r. W związku z przyznaniem jej prawa do zasiłku macierzyńskiego o 23 listopada 2018 r., odwołująca złożyła w dniu 25 stycznia 2019 r. skorygowaną deklarację rozliczeniową

za listopad 2018 r., wykazując w niej postawę składek określoną zgodnie z art. 18 ust. 9 u.s.u.s. Następnie pismem z dnia 5 marca 2019 r. organ rentowy poinformował ubezpieczoną o nadpłacie w wysokości 1.199,28 zł. Z uwagi na powyższe w dniu 9 maja 2019 r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego o zwrot nienależnie opłaconych składek za okres w którym przysługiwało prawo do zasiłku macierzyńskiego, co ostatecznie skutkowało wydaniem skarżonej decyzji. W tych okolicznościach zdaniem ubezpieczonej organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję naruszył wskazane na wstępie przepisy w sposób opisany w zarzutach. Jednocześnie ubezpieczona wyraziła brak zrozumienia co do usunięcia Portalu Informacyjnego dla Klientów ZUS złożonej przez nią deklaracji z 25 stycznia 2019 r. i zamieszczenie w jej miejsce deklaracji sporządzonej przez organ rentowy w dniu 31 lipca 2019 r. (odwołanie z załącznikami k. 3-36 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z 17 września 2019 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych**

(...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Ustosunkowując się do argumentów odwołania organ rentowy wyjaśnił, że na podstawie skarżonej decyzji odmówił zwrotu nienależnie opłaconych składek z powodu błędu w dokumentach rozliczeniowych za listopad 2018 r. W ocenie organu rentowego płatnik składek bezpodstawnie w dniach 28 grudnia 2018 r. oraz 25 stycznia 2019 r.

złożył korektę deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za miesiąc listopad 2018 roku, w której zaniżył postawę wymiaru składek w stosunku do deklaracji rozliczeniowej z dnia 4 grudnia 2018 r. W ocenie organu rentowego skorygowanie postawy wymiaru określonej w przepisach jako kwota deklarowana jest dopuszczalne jedynie w wyjątkowych sytuacjach, tj. gdy korekta dokumentów rozliczeniowych sporządzonych za dany miesiąc z wykazaną niższą postawą w stosunku do pierwotnie zadeklarowanej zostanie złożona jeszcze przed ustawowym terminem przesyłania dokumentów rozliczeniowych i opłacania składek a ten miesiąc albo gdy do podstawy wymiaru zadeklarowana zostanie kwota dowolna, a jest to miesiąc,

w którym niezdolność do pracy obejmowała pełny miesiąc i spełnione były warunki do przyznania zasiłku. W tym stanie rzeczy organ rentowy podtrzymał stanowisko dotyczące słuszności wydanej decyzji (odwołanie k. 38-39 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. S. prowadzi działalność gospodarczą. W ramach prowadzenia działalności odwołująca w 2018 roku korzystała z usług księgowego K. S. (zeznania świadka K. S. k. 61-62 a.s., zeznania odwołującej k. 62 a.s.).

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, w okresie od lutego 2018 roku do października 2018 roku ubezpieczona deklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 11.107,50 zł (deklaracje rozliczeniowe za miesiące 02-10.2018 r. k. 25-32 a.s.).

Za namową księgowego ubezpieczona zdecydowała się na obniżenie zadeklarowanej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne do minimalnego poziomu ustalonego zgodnie z art. 18 ust. 8 u.s.u.s. za miesiąc listopad 2018 roku. W dniu 3 grudnia 2018 r. biuro księgowego ubezpieczonej wypełniło deklarację rozliczeniową za listopad 2018 roku

ze wskazaniem postawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 2.665,80 zł, jednakże wskutek błędów w procedurze deklaracja ta została wysłana do ZUS dopiero w dniu 28 grudnia 2018 r. Jednocześnie w dniu 6 grudnia 2018 r. ubezpieczona dokonała przelewu na konto ZUS w wysokości 1.228,70 zł w celu uiszczenia składki liczonej od ww. podstawy wymiaru (potwierdzenie przelewu k. 24 a.s., deklaracja rozliczeniowa ZUS DRA za 11.2018 r. k. 10 a.s., zeznania świadka K. S. k. 61-62 a.s.).

Z uwagi na brak deklaracji rozliczeniowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. dokonał z urzędu wymiaru składek za listopad 2018 roku w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej z października 2018 roku, przyjmując podstawę wymiaru składek w wysokości 11.107,50 zł. W związku z powyższym w dniu 4 grudnia 2018 r. wytworzono klon deklaracji rozliczeniowej za październik 2018 roku (deklaracja rozliczeniowa ZUS z 04.12.2018 r. k. 22v-23 a.s.).

W związku z urodzeniem dziecka, od 23 listopada 2018 r. ubezpieczonej przysługiwał zasiłek macierzyński (bezsporne). W dniu 25 stycznia 2019 r. ubezpieczona złożyła korektę deklaracji rozliczeniowej za listopad 2018 r. wskazując w niej podstawę wymiaru składek

na ubezpieczenia społeczne zmniejszone proporcjonalnie zgodnie z art. 18 ust. 9 u.s.u.s., tj. w kwocie 1.954,92 zł (korekta deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za 11.2018 r. k. 11 a.s.).

Pismem z dnia 5 marca 2019 r. ZUS (...) Oddział w W. poinformował ubezpieczoną o rozliczeniu wpłat, które wpłynęły na jej konto od 1 stycznia 2018 r., wskazując, że rozliczenie doprowadziło do ustalenia nadpłaty na:

- ubezpieczenia społeczne – 843,45 zł,

- ubezpieczenie zdrowotne – 342,32 zł,
- Fundusz Pracy – 13,51 zł.

Ponadto w ww. piśmie organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że w systemie figuruje błędny dokument rozliczeniowy ZUS DRA za miesiąc 11/2018, w którym wykazano zaniżoną podstawę i składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, a po złożeniu korygujących dokumentów saldo może ulec zmianie (pismo ZUS z 05.03.2019 r. z informacją o rozliczeniu konta k. 14-15 a.s.).

Na wniosek ubezpieczonej z dnia 6 maja 2019 r. organ rentowy wystawił jej w dniu 8 maja 2019 r. zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek, wskazując, że nie posiada żadnych zaległości (wniosek z 06.05.2019 r., zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek k. 18 a.s.).

W następnym dniu, tj. 9 maja 2019 r., odwołująca złożyła w ZUS (...) Oddział w W. wniosek o zwrot nienależnie opłaconych składek. W odpowiedzi na przedmiotowy wniosek organ rentowy pismem z 6 czerwca 2019 r. odmówił zwrotu wskazując na błędy w dokumentach polegających na tym, że w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za miesiąc 11/2018 wykazała zaniżoną podstawę i składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy. Jednocześnie, na wniosek księgowego ubezpieczonej, wraz z pismem z dnia 8 sierpnia 2019 r. organ rentowy przesłał ubezpieczonej dokument ZUS DRA za (...) z datą rejestracji 4 grudnia 2018 r., wskazując, że jest to klon, który tworzy się z urzędu na koncie płatnika na podstawie deklaracji rozliczeniowej z poprzedniego miesiąca (wniosek o zwrot nienależnie opłaconych składek k. 12-13 a.s., pisma ZUS z 06.06.2019 r. k. 19 a.s. oraz z 12.08.2019 r. k. 22 a.s., klon deklaracji ZUS DRA z 04.12.2018 r. k. 22v-23 a.s., zeznania świadka K. S. k. 61-62 a.s.).

Na wniosek odwołującej, w dniu 15 lipca 2019 r. ZUS (...) Oddział w W. wydał decyzję nr (...) na podstawie której odmówił M. S. zwrotu nienależnie opłaconych składek z powodu błędów rozliczeniowy za listopad 2018 r. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy powołał się na treść art. 46, art. 47 oraz art. 18 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wskazując, że płatnik bezpodstawnie w dniach 28 grudnia 2018 r. i 25 stycznia 2019 r. złożył korektę deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za miesiąc 11/2018, w której zaniżył podstawę wymiaru składek w stosunku do deklaracji rozliczeniowej z 4 grudnia 2018 r. (decyzja ZUS z 15.07.2019 r. – akta rentowe, karty nieoznaczone).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów zawartych w aktach rentowych i przedłożonych w toku postępowania przez stronę odwołującą, jak również dowodów z zeznań świadka K. S., który przedstawił okoliczności składania deklaracji rozliczeniowych ubezpieczonej oraz zeznań odwołującej M. S., która potwierdziła wskazane przez niego okoliczności. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dowody, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było niezasadne.

W niniejszej sprawie odwołująca M. S. domagała się zwrotu należności tytułu nadpłaconych składek za miesiąc listopad 2018 roku. Sporną kwestią wymagającą rozstrzygnięcia Sądu była ocena czy wnioskodawczyni w ramach złożonych w dniach 28 grudnia 2018 r. oraz 25 stycznia 2019 r. deklaracji rozliczeniowych co do podstawy wymiaru składek ma możliwość zwrotu nienależnie opłaconych składek za miesiąc listopad 2018 roku w związku z przejściem od 23 listopada 2018 r. na urlop macierzyński.

Zgodnie ze stanowiskiem odwołującej organ rentowy nieprawidłowo zakwalifikował składane przez nią deklaracje rozliczeniowe za ten miesiąc, w wyniku czego błędnie przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w dotychczasowej wysokości.

Z kolei bezspornie organ rentowy stwierdził nadpłatę składek za listopad 2018 r., jednakże odmówił ich zwrotu powołując się na błędy w dokumentach rozliczeniowych za ten miesiąc.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 266), płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W myśl art. 47 ust. 1 u.s.u.s. płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 u.s.u.s. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Jednocześnie w myśl art. 18 ust. 9 u.s.u.s. za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Jak wynika z dokonanych w sprawie ustaleń, odwołująca nie złożyła deklaracji rozliczeniowej w stosownym terminie, wobec czego organ rentowy z urzędu dokonał podstawy wymiaru składek przyjmując jej wartość w oparciu o kwotę deklarowaną za miesiąc październik 2018 r. w wysokości 11.107,50 zł. W dniu 25 grudnia 2018 r. odwołująca złożyła druk ZUS DRA w którym zadeklarowała za listopad 2018 roku najniższą podstawę składek w trybie art. 18 ust. 8 u.s.u.s., a następnie w dniu 25 stycznia 2019 r. złożyła kolejny druk ZUS DRA w którym w trybie art. 18 ust. 9 u.s.u.s. zadeklarowała za ten miesiąc proporcjonalną podstawę składek w związku z nabyciem prawa do zasiłku macierzyńskiego od dnia 23 listopada 2018 roku, liczoną od wcześniej deklarowanej podstawy najniższej.

Ze stanowiska ubezpieczonej wynika, że domagała się przyjęcia deklaracji za listopad 2018 roku z przyjęciem najniższej podstawy wymiaru składek, złożonej w dniu 28 grudnia 2018 r., jako deklaracji rozliczeniowej złożonej następnie po dokonaniu podstawy wymiaru przez organ rentowy z urzędu, a więc przy zastosowaniu art. 48 ust. 1 i 2 u.s.u.s. Zgodnie

z treścią tych przepisów, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu

w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik składek złoży deklarację rozliczeniową, Zakład koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji rozliczeniowej, z uwzględnieniem wykazanych w deklaracji zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.

Wykładnia literalna cytowanych wyżej przepisów prowadzi do wniosku, że możliwość złożenia deklaracji rozliczeniowej po dokonaniu przez ZUS wymiaru składek z urzędu jest możliwe w sytuacji, gdy w deklaracji wykazano uzyskane przez płatnika zasiłki (macierzyński, rodzinny czy pielęgnacyjny). Przepis ten dotyczy zatem sytuacji, w której płatnik otrzymał świadczenia po upływie terminu na złożenie deklaracji rozliczeniowej i służy do skorygowania podstawy wymiaru za dany miesiąc przy uwzględnieniu wysokości przedmiotowych świadczeń. Tryb ten nie dotyczy

jednak możliwości deklarowania innej podstawy wymiaru składek, w tym podstawy najniższej, lecz jedynie jej proporcjonalnego obliczenia z uwagi na nabycie prawa do jednego z określonych w ustawie zasiłków.

W tym też kontekście w ocenie Sądu Okręgowego nie można traktować deklaracji rozliczeniowej ubezpieczeniowej z dnia 28 grudnia 2018 r. jako złożonej przy zastosowaniu art. 48 ust. 2 u.s.u.s. Odwołująca mając zamiar obniżenia podstawy wymiaru składek za listopad 2018 roku w trybie art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych winna była złożyć deklarację rozliczeniową ZUS DRA w terminie przewidzianym w art. 47 ust. 1 pkt 1 u.s.u.s., a więc najpóźniej do 10 dnia kolejnego miesiąca, czyli do 10 grudnia 2018 r. Brak było możliwości zadeklarowania najniższej podstawy wymiaru składek po tym terminie. Wprawdzie z treści samej deklaracji wynika, że została sporządzona na początku grudnia 2018 roku, co znalazło również potwierdzenie w zeznaniach świadka będącego księgowym ubezpieczonej, jednakże ten sam świadek wskazał, że w wyniku błędów w procedurach deklaracja została złożona dopiero w dniu 28 grudnia 2018 r. Tym samym wobec nieterminowego złożenia przez odwołującą deklaracji z 28 grudnia 2018 r., za listopad 2018 r. należało przyjąć podstawę wymiaru dokonaną przez ZUS. W konsekwencji następcze złożenie korekty powyższej deklaracji rozliczeniowej w dniu 25 stycznia 2019 r., w której ubezpieczona deklarowała podstawę wymiaru składek zmniejszoną proporcjonalnie zgodnie z art. 18 ust. 9 u.s.u.s. nie mógł odnieść skutku, bowiem dotyczyła ona błędnie (nieterminowo) deklarowanej najniższej podstawy wymiaru za listopad 2018 r., a nie podstawy wymiaru dokonanej przez organ rentowy z urzędu w oparciu o deklarację sporządzoną w dniu 4 grudnia 2018 r. Wskazać przy tym należy, że przedmiotowa deklaracja rozliczeniowa stanowiła jedynie klon deklaracji rozliczeniowej złożonej terminowo przez ubezpieczoną za miesiąc październik 2018 r., a tym samym wskazana w niej data 4 grudnia 2018 r. stanowi datę jej sporządzenia przez organ rentowy, nie zaś datę dokonania przez ZUS podstawy wymiaru składek.

W ocenie Sądu Okręgowego dokonanie przez ubezpieczoną korekty deklaracji rozliczeniowej za listopad 2018 roku w opisany przez nią sposób było możliwe jedynie w sytuacji, gdyby przed 10 grudnia 2018 r. złożyła deklarację rozliczeniową w trybie art. 18 ust. 8 u.s.u.s., a następnie złożyła korektę tejże deklaracji wykazując podstawę wymiaru składek liczoną proporcjonalnie w myśl regulacji z art. 18 ust. 9 u.s.u.s. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca w sprawie.

Podzielić zatem należy stanowisko organu rentowego w zakresie błędów dokumentach polegających na tym, że w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za miesiąc 11/2018 wykazała zaniżoną postawę i składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy. Wskazać przy tym należy, że rozliczenie należnych składek może nastąpić dopiero w oparciu o informacje zamieszczone w deklaracji rozliczeniowej, która z kolei jest sporządzana w oparciu o dane przedstawione w imiennych raportach miesięcznych. Dopóki ZUS nie będzie dysponował kompletną dokumentacją rozliczeniową (deklaracją rozliczeniową, imiennymi raportami miesięcznymi, dowodami opłacenia składek), nie będzie mógł rzetelnie ustalić, czy kwota faktycznie uiszczona przez płatnika tytułem składek jest prawidłowa (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 grudnia 2018 r., III AUa 284/18, LEX nr 2706923).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie M. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...). Oddział w W. z dnia 15 lipca 2019 r. znak: (...), o czym orzekł zgodnie z pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 265) zasądzając od odwołującej na rzecz organu rentowego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

(...)

K.S.